Sinonimi: Cerasus padus (D. C.) Delarb. — Druparia padus Clairv. — Padus racemosa C. K. Schneid. — Prunus racemosa (Lam.) Gilib.

Narodni nazivi: cremza — cremža — crimza — crinza — črenza — divlja trešnja — svibovina — sremža — srensa — trpika.

{rokbox title=|Sremza| }images/stories/ljekovitobilje/116-sremza.jpg{/rokbox}
Opis biljke: sremza je grm ili drvo, visoko 5 do 10 m. Kora joj je tamnosmeđe do tamnocrne boje i bijelo točkasta. Ovalni listovi su sitno nazubljeni, zašiljeni, a na peteljci imaju po dvije žlijezde. Cvjetovi su sastavljeni u visećim bijelim grozdovima. Plodovi su u početku zeleni, zatim crveni, a kasnije sjajno crni, veličine graška, s namreškanom košticom.

{rokbox title=|Sremza| }images/stories/ljekovitobilje/116-sremza2.jpg{/rokbox}
Miris i okus: svježi plodovi mirišu omamno, a okusa su slatkasta i neugodna. Ako se grane i listovi ribaju, smrde. Cvjetovi imaju jak, neobičan miris, koji svakom nije ugodan.

Vrijeme cvatnje: svibanj, a vrijeme sazrijevanja plodova srpanj do kolovoza.

Stanište: uglavnom raste u niskim i svijetlim šumama a na staništu daje prednost vlažnim šumskim mjestima i rubovima šuma. Često se nalazi u društvu johe, vrbe i hrasta, a uzgaja se i u vrtovima i nasadima. Koštice sremze nađene su u Alpama, u sojenicama iz kamenog doba.

Ljekoviti dijelovi biljke: sabiru se u prvom redu zreli plodovi dok se katkada sabiru i cvjetovi. Kora (Cortex Pruni padi) s mladih grančica sabire se od veljače do studenoga.

Ljekovito djelovanje: ni sremza, ni trešnja (br. 113) nisu priznate ljekovite biljke. U pučkoj su medicini obje biljke radi svoje mnogostrane ljekovitosti vrlo cijenjene.

Primjena u pučkoj medicini: glavna tvar u kori, listu, cvijetu i plodu je prunasin, glukozid cijanovodične kiseline, koji u prejakim dozama uzrokuje glavobolju, povraćanje i jaki proljev, dok u manjim dozama djeluje ljekovito. Tako je čajni oparak od kore, koja je skinuta s mladih grana, poznat pučki kućni lijek protiv gihta.

Oparak od mješavine dijelova kora, komadića grana i cvjetova rado se primjenjuje za obloge kod upale očnih kapaka.

U zrelim plodovima sadržan je grožđani šećer i obilno vitamina C. U pučkoj medicini istočnoevropskih naroda upotrebljava se jako skuhana kora sremze kao sredstvo za umirenje kod epileptičkih napadaja. Čajni oparak od lista i cvjetova zaslađen medom primjenjuje se kod oboljenja pluća.

Stavljanjem cvjetova u jaku rakiju priprema se tinktura koja se u kapima, uz dnevno povišenje kapi, uzima protiv histerije. Liječenje se počinje sa 3 puta dnevno po 5 kapi te raste do 3 puta po 10 kapi, ta visina doze ostaje čitav tjedan, a onda se dnevno smanjuje po 1 kap sve do početne doze od 5 kapi. Ta se kura ponavlja od slučaja do slučaja.

Svježim se plodovima izvadi koštica, plodovi se osuše i smrve u prah. Taj prašak, uzet na vrhu noža 2 puta na dan s nešto vode, pospješuje izlučivanje mokraće, a djelotvoran je i protiv kamenaca.

